ਵਿਜੈ ਏ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ.

ਬਨਾਮ

ਕੁਲਵੰਤ ਰਾਏ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਟੀ. ਐਚ. ਆਰ. ਐਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ.

(2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.5177)

28 ਜਨਵਰੀ, 2019

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਮੁਕੱਦਮਾ-ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ-ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 (ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ 7) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੁ.46,000/- ਲਈ ਵੇਚਣ ਲਈ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਹੀਂ। 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। 2 ਅਤੇ 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 5 ਅਤੇ 6, ਕ੍ਰਮਵਾਰ) ਰੁ..48,000/- ਲਈ-ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ ਪਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ: ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ-ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਜਦੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਸੀ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਪੜ੍ਹਾਅ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਇਸ

ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ-12.06.1979 ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 – 1982 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। 1 ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁ.48,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 5) ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 6)-ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਸੋਧ-ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 - **s.** 65-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908- ਜਾਂ.22, ਆਰ. 4 (2)-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ- ਕਲਾ.142-ਫ਼ਰਮਾਨ।

ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ-ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ-ਕਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਜਦੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 19,21] [513- ਈ-ਐੱਫ, ਜੀ-ਐੱਚ; 514- ਏ]

1.2 ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ

ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪੜ੍ਹਾਅ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 22,23] [514-ਬੀ-ਸੀ]

1.3 ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ। 1 ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 12.6.1979 ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1. [ਪਾਰਸ 36,42] [516-ਏ-ਬੀ; 517-ਸੀ-ਡੀ]

1.4 ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਕਰੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੰ. 1 ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਸਤਾਖਰਕਰਤਾ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਹੋਰ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੰਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਥਵਾਦੀ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪਾਰਸ 44-46] [**517**-ਐੱਫ ਐੱਚ; 518-ਏ]

1.5 ਇਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ 1982 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਨੰਬਰ 1-4 ਅਤੇ 7 ਇੱਥੇ) ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁ..48,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗਾ। 2 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 5) ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3 (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6 ਇੱਥੇ)। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਐੱਲ. ਆਈ. ਐੱਸ. ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੌਰ ਚੱਲੇ। [ਪੈਰਾ 52] [519- ਐੱਫ-ਜੀ]

1.6 ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

(i) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੰ. 1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1-4 ਅਤੇ 7) ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ। 48, 000/- ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ। 2 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰ. 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 6) ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

(ii) ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰ. 2 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2) ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੁ..41,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। 1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ 7 ਤੱਕ) ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

(iii) ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1, ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1-4 ਅਤੇ 7) ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਇੱਥੇ) ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਥੇ) ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਥੇ) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 53] [520-ਏ-ਡੀ]

ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਆਰ. ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਓਰਸ। (1988) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 77: [1988] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 623; ਲਾਲਾ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ [1954] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 360-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1988] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 623 ਪੈਰਾ 41

[1954] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 360 ਪੈਰਾ 50 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.5177। 1993 ਦੇ ਆਰ. ਐੱਸ. ਏ. <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। ਆਰ. ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਖੇਯਾਲੀ, ਰਜਤ ਕਪੂਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਵੇਤਾ ਕਪੂਰ, ਅਨੀਸ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ, ਮਨੋਜ ਸਵਰੂਪ, ਅੰਕਿਤ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਨਿਆ ਸਵਰੂਪ, ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 1993 ਦੇ ਆਰ. ਐਸ. ਏ. ਆਈ. ਡੀ. 3 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ 7 ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ.1- ਨਾਥ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5 (ਯਸ਼ ਪਾਲ ਮਿੱਤਲ), ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ, ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ (1) ਰੀਤਾ ਮਿੱਤਲ (2) ਅਕਾਂਕਸ਼ਾ ਅਤੇ (3) ਅਕਸ਼ੈ

ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6 (ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ) ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 2 ਉਸ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ।

4. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਕੁਲਵੰਤ ਰਾਏ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਅਤੁਲ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, (1) ਅਮਰ ਨਾਥ, (2) ਯਸ਼ ਪਾਲ ਮਿੱਤਲ, (3) ਸੁਨੀਲ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ (4) ਬਾਲ ਕਿਸ਼ੰਦਾਸ।

5. ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਕੁਲਵੰਤ ਰਾਏ (ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1), ਅਮਰ ਨਾਥ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਯਸ਼ਪਾਲ ਮਿੱਤਲ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਮੁਦਈ/ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਣ।

6. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਦਈਆਂ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ ਨਰੇਨ ਦਾਸ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਦੁਰਗਾ ਚਰਨ ਰੋਡ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 19.03.1982 ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਚਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

7. ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਮਰ ਨਾਥ) ਦਰਮਿਆਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੁ..46,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਮਰ ਨਾਥ) ਨੂੰ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਮਰ ਨਾਥ) ਦੁਆਰਾ < ਆਈ.ਡੀ1' ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

8. ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਮਰ ਨਾਥ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ 27.11.1981 'ਤੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਮਰ ਨਾਥ) ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ

ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

9. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਮਰ ਨਾਥ) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਸੀ।

10. ਪਹਿਲਾ-ਅਮਰ ਨਾਥ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਅਮਰ ਨਾਥ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1), ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ' ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰ ਨਾਥ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1) ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਮਰ ਨਾਥ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨਾਲ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ।

12. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 22.11.1991 ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 12.06.1979 ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮੁਦਈਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਲਾਂਟੀਫ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸੀ।

13. ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮਿਤੀ 15.04.1993 ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

14. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਲ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਇਸ ਦਾ ਕਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

15. ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

16. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 12.06.1979 ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਅਮਰ ਨਾਥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

17. ਇਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਹੈ।

18. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

19. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

20. ਦਰਅਸਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

21. ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ. ਇਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

22. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

23. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪੜ੍ਹਾਅ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

24. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਮੁਦਈਆਂ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਰਹੂਮ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੇ ਅੱਠ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

25. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ-ਇੱਕ ਕੁਝ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੁਝ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

26. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਸੀ।

27. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਰਹੂਮ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ।

28. ਦੂਜਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਆਮ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

29. ਤੀਜਾ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਰਿਹਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

30. ਚੌਥਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਲੜਿਆ ਹੈ,

ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਨ।

31. ਪੰਜਵਾਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ, ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੰਦੇ।

32. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ।

33. ਇਸ ਤੱਥਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ।

34. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

35. ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

36. ਦੂਜਾ, ਸਮਵਰਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ।

37. ਤੀਜਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

38. ਚੌਥਾ, ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ ਜੋ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 22 ਨਿਯਮ 4 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸੀ।

39. ਪੰਜਵਾਂ, ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1-ਅਮਰ ਨਾਥ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

40. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁੱਦੇ (7 ਅਤੇ 8) ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਇਸ ਦਾ ਕਰਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਮਰ ਨਾਥ ਇਸ ਦਾ ਕਰਤ ਸੀ।

41. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1988) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 77 ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

“6. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਜੈ ਭਗਵਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਨ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਲੱਗ ਹੋਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਬਾਲ ਵਾਰਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਨੂਮਾਨਪਰਸੌਦ ਪਾਂਡੇ ਬਨਾਮ ਮੁਸੁਮਤ ਬਾਬੂਈ ਮੁਨਰਾਜ ਕੂਨਵੇਰੀ (1856) 6 ਮੂ ਇੰਦ ਐਪ 393 ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

42. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਕਿ 12.6.1979 ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸੀਃ

43. ਪਹਿਲਾ, "ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ" ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਰਹੂਮ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

44. ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

45. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਸਤਾਖਰਕਰਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਥਵਾਦੀ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

46. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

47. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ

48. ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1-4 ਅਤੇ 7) ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2, ਭਾਵ (i) ਰੀਟਾ ਮਿੱਤਲ, (ii) ਅਕਾਂਕਸ਼ਾ ਅਤੇ (iii) ਅਕਸ਼ੈ ਮਿੱਤਲ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 6) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 (i) ਸੁਦੇਸ਼ ਗੋਯਲ, (ii) ਅਜੈ ਗੋਯਲ

ਅਤੇ (iii) ਸੰਜੇ ਕੇ. ਗੋਯਲ ਅਤੇ ਅਤੁਲ ਕੁਮਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2) ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ।

49. ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ 1-4 ਅਤੇ 7) ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਇੱਥੇ), ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ.3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਇੱਥੇ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1-4 ਅਤੇ 7) ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਇੱਥੇ) ਨੂੰ ਰੁ.48,000/- ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਇੱਥੇ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੇਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ 2 ਅਤੇ & 3) [ਭਾਗ ਵੇਖੋ 65 ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ]।

50. ਲਾਲਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਅਨਰ। ਬਨਾਮ. ਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1954 ਐਸ. ਸੀ. 75

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

51. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ-ਜੱਜ ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਆਪਣੀ

“ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਬਾਰੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਉੱਭਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਹੀ ਰੂਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਸਿਰਫ ਅਗਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੇਗਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਰਮਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ”

52. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ 1982 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1-4 ਅਤੇ 7) ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਇੱਥੇ) ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਇੱਥੇ) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ < ਆਈ.ਡੀ1,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਪੱਖਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਰਮਿਆਨ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੌਰ ਚੱਲੇ।

53. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈਃ

(i) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1-4 ਅਤੇ 7) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਗੇ। 48, 000/- (i) ਰੀਤਾ ਮਿੱਤਲ, (ii) ਅਕਾਂਕਸ਼ਾ ਅਤੇ (iii) ਅਕਸ਼ੈ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 6) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।

(ii) ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਰਥਾਤ (i) ਸੁਦੇਸ਼ ਗੋਏਲ, (ii) ਅਜੈ ਗੋਏਲ, ਅਤੇ (iii) ਸੰਜੇ ਕੇ. ਗੋਏਲ ਅਤੇ ਅਤੁਲ ਕੁਮਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2) ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ < ਆਈ.ਡੀ2 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ 7) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੁ..41,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਗੇ।

(iii) ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1-4 ਅਤੇ 7) ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਇੱਥੇ) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਥੇ (i) ਸੁਦੇਸ਼ ਗੋਯਲ, (ii) ਅਜੈ ਗੋਯਲ ਅਤੇ (iii) ਸੰਜੇ ਕੇ. ਗੋਯਲ ਅਤੇ ਅਤੁਲ ਕੁਮਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਇੱਥੇ) ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ।

54. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ।

55. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate